

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Napulog Pito

Pagpadayag sa Haduol nang Muabot nga Balaod sa Domingo: Usa ka Tipolohikal nga Pagsusi sa Timailhan sa Pagkalagiw

Jeff Pippenger

2024-03-05

Gipaila ni Sister White ang hapit nang moabot nga balaod sa Domingo ingon nga “ilhanan,” nga gitipo sa mga kasundalohan sa Roma nga milibot sa Jerusalem sa tuig 66, ug sa pagbuhat niini, iyang gipaila ang usa ka pundok nga adunay mga mata nga dili makakita, ug mga dalunggan nga dili makadungog.

“Ang walay-kataposang panahon nagbuy-od sa atong atubangan. Ang tabil hapit na ibayaw. Kita nga nagkupot niining maligdong ug mabug-aton nga katungdanan, unsa ba ang atong ginabuhay, unsa ba ang atong gihunahuna, nga motapot kita sa atong hakog nga paghigugma sa kaharuhay, samtang ang mga kalag nangamatay sa atong palibot? Nahimo na ba ang atong mga kasingkasing nga hingpit gayod nga walay pagbati? Dili ba kita makabati o makasabot nga aduna kitay buhaton alang sa kaluwasan sa uban? Mga igsoon, kamo ba iya sa pundok nga adunay mga mata apan dili makakita, ug adunay mga dalunggan apan dili makadungog? Kawang ba nga gihatagan kamo sa Dios ug kahibalo sa Iyang kabubut-on? Kawang ba nga Iyang gipadalhan kamo ug pasidaan ibabaw sa pasidaan? Nagatoo ba kamo sa mga pagpamatuod sa walay-kataposang kamatuoran mahitungod sa mahinabo sa dili madugay ibabaw sa yuta, nagatoo ba kamo nga ang mga paghukom sa Dios nagalutaw ibabaw sa katawhan, ug makalingkod pa ba gihapon kamo nga malinawon, tapolan, walay pagtagad, mahigugmaon sa kalipay?”

“Karon dili na panahon alang sa katawhan sa Dios nga ipahimutang ang ilang mga pagbati o magtigum sa ilang bahandi dinhi sa kalibotan. Ang panahon dili na halayo, nga, sama sa unang mga tinun-an, mapugos kita sa pagpangita ug dalangpanan sa mingaw ug mahimulag nga mga dapit. Maingon nga ang paglikos sa Jerusalem sa mga kasundalohan sa Roma maoy timaan alang sa pagkalagiw sa mga Cristohanong Judeano, mao man usab nga ang pag-angkon sa gahum sa bahin sa atong nasud diha sa kasugoan nga nagpatuman sa papal nga adlaw nga igpapahulay maoy usa ka pasidaan alang kanato. Nan, mao na ang panahon sa pagbiya sa dagkong mga siyudad, isip pagpangandam sa pagbiya sa gagmayng mga lungsod alang sa hilit nga mga puloy-anan sa pinahilum nga mga dapit taliwala sa kabukiran.” Testimonies, volume 5, 464.

Ang haduol nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos mao ang timaan sa pasidaan (signo), “sa pagbiya sa dagkong mga siyudad, isip pagpangandam sa pagbiya sa gagmayng mga siyudad alang sa hilit nga mga puloy-anan sa mga mingaw nga dapit taliwala sa kabukiran.” Ang Adventismo sa Laodicea sa kinadak-ang bahin wala mahibalo nga ang krisis sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos nagtuman sa “timaan” nga gihisgutan sa

The Great Controversy. Kini gitipohan pinaagi sa “timaan” sa sinugdanan sa tulo ug tunga ka tuig. Ang “timaan” nga natuman sa unang paglibot sa Jerusalem nga nahitabo sa tuig 66, ug kini nagatipo sa “bandila” nga ipataas sa haduol na nga balaod sa Domingo.

Ang tinuod nga pagkalaglag sa Jerusalem nahimo pinaagi kang Tito sa tuig 70 AD, ug ang paglibot ni Tito una nang gihulagway pinaagi sa paglibot ni Cestio sa 66 AD, kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang sinugdanang paglibot ni Cestio mao ang “ilhanan” sa pagkalagiw nga gihatag ni Jesus, dili ang paglibot ni Tito. Ang usa mao ang paglibot sa sinugdanan, ang usa mao ang paglibot sa katapusan.

“Walay bisan usa ka Kristohanon nga nangamatay sa pagkalaglag sa Jerusalem. Si Cristo naghatag ug pasidaan sa Iyang mga tinun-an, ug ang tanan nga mitoo sa Iyang mga pulong nagbantay alang sa gisaad nga ilhanan. ‘Ug sa diha nga makita ninyo ang Jerusalem nga ginalibotan sa mga kasundalohan,’ miingon si Jesus, ‘unya hibalo ninyo nga ang iyang pagkamingaw haduol na. Unya ang mga atua sa Judea palikyasa ngadto sa kabukiran; ug ang mga atua sa taliwala niini manggula.’ Lucas 21:20, 21. Human ang mga Romano ubos ni Cestius makalibot sa siyudad, wala damha nga ilang gibiyaan ang paglikos sa dihang ang tanan daw paborable na alang sa diha-diha nga pag-atake. Ang mga gilukob, nga nawadan na ug paglaum sa malampusong pagsukol, hapit na motahan, sa diha nga gibawi sa Romanhong heneral ang iyang mga kasundalohan nga walay labing gamayng makita nga hinungdan. Apan ang maloloy-ong pagbuot sa Dios maoy nagmando sa mga hitabo alang sa kaayohan sa Iyang kaugalingong katawhan. Ang gisaad nga ilhanan nahatag na ngadto sa mga Kristohanon nga nagpaabot, ug karon gitanyag ang kahigayonan alang sa tanan nga buot motuman sa pasidaan sa Manluluwas. Ang mga hitabo gidumalahan sa paagi nga ni ang mga Judio ni ang mga Romano dili makababag sa pag-ikyas sa mga Kristohanon. Sa pag-atras ni Cestius, ang mga Judio, nga migula gikan sa Jerusalem, migukod sa iyang kasundalohan nga nag-atras; ug samtang ang duha ka pwersa sa ingon niana hingpit nga nalambigit, ang mga Kristohanon may kahigayonan sa pagbiya sa siyudad. Niadtong panahona ang kabanikanhan nahinloan usab sa mga kaaway nga tingali mosulay sa pagharang kanila. Sa panahon sa paglikos, ang mga Judio nagtigom didto sa Jerusalem aron sa pagsaulog sa Fiesta sa mga Balongbalong, ug tungod niana ang mga Kristohanon sa tibuok yuta nakahimo sa pag-ikyas nga walay pagsamok. Sa walay langan nangalagiw sila ngadto sa usa ka dapit nga luwas—ang siyudad sa Pella, sa yuta sa Perea, sa tabok sa Jordan.” The Great Controversy, 30.

Ang paglikos sa Jerusalem ni Cestius sa tuig 66 nagtuman sa pasidaang “ilhanan” nga giparekord ni Cristo alang sa mga Cristohanon niadtong kasaysayana, apan ang paglikos ni Tito sa 70 AD wala maghatag ug “ilhanan” aron mangalagiw. Niadtong paglikosa wala nay nahibiling mga Cristohanon sa siyudad, ug kana nga kataposang paglikos mitultol sa pagkalaglag sa Jerusalem, ug sa pagkalaglag sa Jerusalem “walay bisan usa ka Cristohanon nga namatay,” kay ang mga Cristohanon nangalagiw man sa sinugdanan pa sa maong kasaysayan.

“Ang mga pwersang Judio, nga naggukod kang Cestius ug sa iyang kasundalohan, misulong sa ilang hulihang bahin uban sa ingon ka mabangis nga kusog nga daw hulga sa hingpit nilang pagkalaglag. Uban sa dakong kalisdanan nga nakahimo ang mga Romano sa ilang pag-atras. Ang mga Judio nakalingkawas nga hapit walay kapildihan, ug uban sa ilang mga inagaw

mibalik sila nga madaugon ngadto sa Jerusalem. Apan kining dayag nga kalampusan nagdala kanila ug dautan lamang. Nagdasig kini kanila niadtong espiritu sa masukihong pagsukol batok sa mga Romano nga sa madali nagdala ug dili malitok nga kasubo ibabaw sa siyudad nga gitagana na alang sa kalaglagaan.

“Makalilisang daku ang mga kalamidad nga miabot sa Jerusalem sa dihang gipadayon pag-usab ni Tito ang paglikos. Ang siyudad gilibotan sa panahon sa Pasko sa Paglabay, sa dihang minilyon ka mga Judio nagkatigom sulod sa iyang mga kuta.” The Great Controversy, 31.

Gikan sa pista sa mga Tabernakulo sa tuig 66 hangtod sa Pasko sa Paglabay sa tuig 70 mao ang tulo ug tunga ka tuig, nga sa propetikanhong kahulogan usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Gikan sa tuig 66 hangtod sa tuig 70 gilatasan sa pagano nga Roma ang balaang puloy-anan ug ang panon, maingon nga gilatasan usab sa papal nga Roma ang balaang siyudad sulod sa kap-atan ug duha ka bulan gikan sa tuig 538 hangtod sa 1798.

Apan ang hawanan nga anaa sa gawas sa templo pasagdi, ug ayaw kana sukda; kay kana gihatag ngadto sa mga Hentil: ug pagatamakan nila ang balaan nga siyudad sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 11:2.

Ang paganong Roma ug ang papadong Roma parehong nagyatak sa Jerusalem sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw (mga tuig), sa ingon nagpaila nga ang modernong Roma magayatak sa espirituhanong Jerusalem sa kataposang mga adlaw sulod sa usa ka simbolikong yugto nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Kana nga simbolikong yugto magsugod sa haduol nang pag-abot sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, sa dihang mamaayo na ang makamatayng samad.

Ug nakita ko ang usa sa iyang mga ulo nga daw samaran ngadto sa kamatayon; ug ang iyang samad nga makamatay naayo: ug ang tibook kalibotan nahibulong sa pagsunod sa mananap. Ug gisimba nila ang dragon nga naghatag ug gahom ngadto sa mananap: ug gisimba nila ang mananap, nga nagaingon, Kinsa ba ang sama sa mananap? kinsa man ang arang makiggubat kaniya? Ug gihatagan siya ug baba nga nagasulti ug dagkung mga butang ug mga pagpasipala; ug gihatagan siya ug kagahom sa pagpadayon sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 13:3–5.

Ang simbolikong kap-atan ug duha ka bulan sa paglutos sa pagkapapa mao ang “takna” sa krisis sa balaod sa Domingo. Kining “takna” magsugod pinaagi sa usa ka “ilhanan” (ang bandila), ug matapos pinaagi sa mga “ilhanan.” Ang “ilhanan” sa bandila diha sa balaod sa Domingo maoy makapaikyas sa tanang mga Kristohanon nga anaa pa sa Babilonya ngadto sa mahimayaang balaan nga bukid nga gibayaw na ug gipatindog labaw sa ubang mga bungtod.

Ug mahitabo sa kaulahiang mga adlaw, nga ang bukid sa balay sa Ginoo pagatukoron sa kinatumyan sa mga bukid, ug pagabayawon labaw sa mga bungtod; ug ang tanang mga nasud modagayday ngadto niini. Ug daghang mga katawohan mangadto ug magaingon, Umari kamo, ug manungas kita ngadto sa bukid sa Ginoo, ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug tudloan niya kita sa iyang mga dalan, ug magalakaw kita sa iyang mga alagianan: kay gikan sa Zion mogula

ang kasugoan, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem. Isaias 2:2, 3.

Ang pagkalagiw gikan sa mga siyudad sa dihang ipatuman na ang sugo nga nagmando sa pagsimba sa Domingo gipatin-aw pinaagi sa hulagway sa duha ka panghitabo: ang pagkalagiw sa mga Kristohanon sa tuig 66, ug ang pagkalagiw sa iglesia sa tuig 538 ngadto sa kamingawan.

Ug ang babaye mikalagiw ngadto sa kamingawan, diin siya adunay dapit nga giandam sa Dios, aron didto siya pakan-on sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Pinadayag 12:6.

Ang pagkalaglag sa Jerusalem sukad sa unang paglikos hangtod sa kataposang paglikos milungtad ug tulo ka tuig ug tunga, apan usa ka pasidaang mensahe mahitungod sa umaabot nga pagkalaglag gihatag sulod sa pito ka tuig, tulo ka tuig ug tunga sa wala pa ang unang paglikos ug tulo ka tuig ug tunga sa ulahi.

“Ang tanang mga panagna nga gihatag ni Cristo mahitungod sa pagkalaglag sa Jerusalem natuman gayod sa matag detalye. Nasinati sa mga Judio ang kamatuoran sa Iyang mga pulong sa pasidaan: ‘Kay sa sukod nga inyong igasukod, igasukod usab kana kaninyo pag-usab.’ Mateo 7:2.

“Mitungha ang mga timailhan ug mga kahibulongan, nga nagtagna sa kalamidad ug sa kapildihan. Sa taliwala sa kagabhion usa ka dili kinaiyanhong kahayag misidlak sa ibabaw sa templo ug sa halaran. Sa ibabaw sa mga panganod sa pagsalop sa adlaw gipakita ang mga karwahe ug ang mga tawong manggugubat nga nagtigom alang sa gubat. Ang mga saserdote nga nanag-alagad sa gabii sulod sa balaang puloy-anan nangahadlok tungod sa misteryosong mga tingog; mikurog ang yuta, ug nadungog ang daghang mga tingog nga naninggit: ‘Manglakaw kita gikan dinhi.’ Ang dakong ganghaan sa sidlakan, nga hilabihan kabug-at nga halos dili maisira sa kaluhaan ka mga tawo, ug nga napalig-on pinaagi sa dagkung mga puthaw nga trangka nga gilubong pag-ayo ngadto sa salug nga bato nga malinungon, miabli sa tungang gabii, nga walay makita nga pamaagi.—Milman, *The History of the Jews*, book 13.

“Sulod sa pito ka tuig, ang usa ka tawo nagpadayon sa pagsaka ug sa paglugsong sa mga kadalanan sa Jerusalem, nga nagpahibalo sa mga kaalautang moabut ibabaw sa siyudad. Sa adlaw ug sa gabii, iyang giawit ang mabangis nga awit sa pagminatay: ‘Usa ka tingog gikan sa sidlakan! usa ka tingog gikan sa kasadpan! usa ka tingog gikan sa upat ka hangin! usa ka tingog batok sa Jerusalem ug batok sa templo! usa ka tingog batok sa mga pamanhonon ug sa mga pangasaw-onon! usa ka tingog batok sa tibook katawhan!’—Ibid. Kining talagsaong binuhat gipriso ug gilhusan sa latigo, apan walay bisan unsang pagreklamo nga migula gikan sa iyang mga ngabil. Sa mga pasipala ug pag-abuso, usa lamang ang iyang tubag: ‘Alaut, alaut sa Jerusalem!’ ‘alaut, alaut sa mga lumulupyong niini!’ Ang iyang singgit sa pasidaan wala mohunong hangtud nga siya gipatay diha sa paglibut sa gubat nga iyang gitagna.” *The Great Controversy*, 29, 30.

Ang katapusang pagkalaglag sa literal nga Jerusalem niadtong tuig 70 ginaunhan sa “mga ilhanan ug mga katingalahan” nga nagpaila sa “kalamidad ug kalaglagan.” Ang mga “ilhanan” nga pasidaan gipadayag sulod sa tulo ug tunga ka tuig sa wala pa ang unang paglikos ug sulod sa tulo

ug tunga ka tuig nga miuna ngadto sa pagkalaglag. Ang “mga ilhanan” (sa plural) nga nagpaila sa umaabot nga pagkalaglag dili mao ang “ilhanan” sa pasidaan sa pagkalagiw, kondili usa ka pagpahibalo sa nagkahiduol nga pagtapos sa panahon sa pagtilaw.

Sa pagyatak sa espirituhanong Jerusalem gikan sa 538 ngadto sa 1798, ang “ilhanan” sa pasidaan sa pagkalagiw mao ang dihang ang dulumtanan sa pagkalaglag mao ang dihang “kana nga tawo sa sala” “napadayag,” ingon nga “ang anak sa kalaglagan; Nga nagasukol ug nagapahitaas sa iyang kaugalingon labaw sa tanang ginatawag nga Dios, o nga ginasimba; aron nga siya ingon nga Dios magalingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios.”

Busa, sa diha nga makita ninyo ang dulumtanan nga pagkalaglag, nga gisulti ni Daniel nga manalagna, nga nagatindog sa balaang dapit, (ang nagabasa, pasabta siya.) Mateo 24:15.

Sa dihang ang mga Kristohanon nianang kasaysayan nakaila nianang “ilhanan,” sila mikalagiw ngadto sa kamingawan sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig.

Nagkinahanglan kini ug mabangis nga pakigbisog alang niadtong mga magpabiling matinumanon aron magpabiling lig-on batok sa mga paglimbong ug mga kangil-ad nga buhat nga gitabon sa mga sapot sa pagkasaserdote ug gipasulod sa iglesia. Ang Biblia wala dawata ingon nga sukdanan sa pagtuo. Ang doktrina sa kagawasan sa relihiyon gitawag nga heresiya, ug ang mga nanalipod niini gidumtan ug gidili.

“Human sa usa ka hataas ug mabangis nga pakigbisog, ang matinumanong pipila nakahukom sa pagbungkag sa tanang pakig-usa uban sa apostatang iglesia kon siya sa gihapon magdumili sa pagbuhi sa iyang kaugalingon gikan sa kabakakan ug pagsimba sa mga diosdios. Ilang nakita nga ang pagbulag maoy hingpit nga gikinahanglan aron sila makasugot sa pulong sa Dios. Dili sila mangahas sa pagtugot sa mga sayop nga makamatay sa ilang kaugalingong mga kalag, ug sa paghatag ug panig-ingnan nga magabutang sa pagtoo sa ilang mga anak ug sa mga anak sa ilang mga anak sa kakuyaw. Aron maseguro ang kalinaw ug panaghiusa andam sila sa paghimo sa bisan unsang pagtugot nga mahiuyon sa pagkamatinumanon ngadto sa Dios; apan ilang gibati nga bisan ang kalinaw mahal ra kaayo nga mapalit pinaagi sa pagsakripisyo sa prinsipyo. Kon ang panaghiusa masiguro lamang pinaagi sa pagkompromiso sa kamatuoran ug pagkamatarong, nan pasagdi nga adunay kalainan, ug bisan gubat.” The Great Controversy, 45.

Sa nagkaduol na ang kataposan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa paglutos sa kapapahan, dihay mga “ilhanan” (sa daghang porma), ug maingon man sa mga “ilhanan” sa kataposan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw nga gitamakan sa paganong Roma ang literal nga Jerusalem; kadtong mga “ilhanan” dili mga ilhanan sa pagkalagiw.

“Ang Manluluwas naghatag ug mga timailhan sa Iyang pag-anhi, ug labaw pa niini, Iyang gitakda ang panahon sa dihang ang nahauna niini nga mga timailhan magpakita: ‘Diha-diha dayon human sa kasakitan niadtong mga adlaw pagangitngiton ang adlaw, ug ang bulan dili na mohatag sa iyang kahayag, ug ang mga bitoon mangatagak gikan sa langit, ug ang mga gahum sa mga langit pagauyugon: ug unya magpakita sa langit ang timailhan sa Anak sa tawo: ug unya managbalata ang tanang mga kabanayan sa yuta, ug ilang makita ang Anak sa tawo nga magaabut ibabaw sa mga panganod sa langit uban ang gahum ug dakung himaya. Ug

Iyang ipadala ang Iyang mga manulonda uban sa makusog nga tingog sa trompeta, ug ilang tigumon ang Iyang mga pinili gikan sa upat ka hangin, gikan sa usa ka tumoy sa langit ngadto sa usa.”

“Sa pagtapos sa dakong pagpanglutos sa papado, miingon si Cristo, ang adlaw pagangitngiton, ug ang bulan dili mohatag sa iyang kahayag. Sunod, ang mga bitoon mangatagak gikan sa langit. Ug Siya nagaingon, ‘Pagkat-on sa usa ka sambingay gikan sa kahoy nga iger; Sa diha nga ang iyang sanga hamis pa, ug mogula na ang mga dahon, kamo nasayod nga ang ting-init haduol na: maingon man usab kamo, sa diha nga makita ninyo kining tanang mga butanga, hibalo si Siya haduol na, bisan anaa na sa mga pultahan.’ Mateo 24:32, 33, margin.”

“Si Cristo mihatag og mga ilhanan sa Iyang pag-anhi. Siya nagpahayag nga kita makaila kon Siya haduol na, bisan anaa na sa mga pultahan. Siya nagaingon mahitungod niadtong makakita niining mga ilhanan, ‘Kining kaliwatana dili gayud mahanaw hangtod nga kining tanan matuman.’ Kining mga ilhanan mitungha na. Karon nahibalo kita sa kasigurohan nga ang pag-anhi sa Ginoo haduol na. ‘Ang langit ug ang yuta mangahanaw,’ Siya nagaingon, ‘apan ang Akong mga pulong dili gayud mangahanaw.’” The Desire of Ages, 631, 632.

Sa dihang nagkahingapos na ang “tulo ug tunga ka tuig sa pagyatak sa Jerusalem” pinaagi sa pangpaping Roma, dihay sunod-sunod nga “mga timailhan,” nga nagpaila sa pag-abot ni Cristo ug nagpasulod sa kasaysayan sa mga Millerita. Ang kasaysayan sa mga Millerita pagasublihon gayod sa pinakaliteral nga paagi sa katapusang mga adlaw. Kadtong “mga timailhan,” nga mipakita sa “pagtak-op sa dakung pagpanglutos sa pangpaping gahum,” gipatipoan na daan sa “mga timailhan” nga mipakita sa pagtak-op sa tulo ug tunga ka tuig sa pagyatak sa Jerusalem gikan sa tuig 66 hangtod 70 pinaagi sa pagano nga Roma. Busa, pinasikad sa duha ka mga saksi, aduna gayoy “timailhan” sa bandila nga ipataas sa takna sa dakung linog, nga mao ang timailhan sa pasidaan sa pagkalagiw diha sa kasaysayan sa modernong Roma, ug aduna usab “mga timailhan” sa pormang plural nga mahitabo sa pagtak-op sa yugto sa pagpanglutos sa modernong Roma sa katapusang mga adlaw.

Padayonon nato kining pagtuona sa sunod nga artikulo.

“Basaha ang ika-21 nga kapitulo sa Lucas. Niini si Cristo naghatag sa pasidaan, ‘Magmatngon kamo sa inyong kaugalingon, tingali unya ang inyong mga kasingkasing mabug-atan sa pagsubra sa pagkaon, ug sa kahubog, ug sa mga kabalaka niining kinabuhia, ug unya kana nga adlaw moabut kaninyo nga wala ninyo damha. Kay sama sa usa ka lit-ag moabut kini sa tanan nga nagapuyo sa nawong sa tibook kalibutan. Busa pagtukaw kamo, ug pag-ampo kanunay, aron kamo maisip nga takus sa pag-ikyas niining tanang mga butanga, ug sa pagtindog sa atubangan sa Anak sa tawo’ (Lucas 21:34–36).”

“Ang mga timailhan sa mga panahon nagakatuman na sa atong kalibotan, apan ang mga iglesia sa kinatibuk-an gihulagway nga natulog. Dili ba kita magkuha ug pahimangno gikan sa kasinatian sa mga buang nga mga ulay, nga sa pag-abot sa tawag, ‘Tan-awa, nagaabot ang pamanhonon; paggula kamo sa pagsugat kaniya,’ nakaplagan nga wala silay lana sa ilang mga suga? Ug samtang miadto sila sa pagpalit ug lana, ang pamanhonon misulod ngadto sa panihapon sa kasal uban sa maalamon nga mga ulay, ug ang pultahan gitakpan. Sa dihang

miabot ang mga buang nga mga ulay sa hawanan sa kumbira, nadawat nila ang wala damhang pagsalikway. Ang agalon sa kumbira mipahayag, ‘Wala ako makaila kaninyo.’ Gibilin sila nga nagtindog sa gawas sa mingaw nga dalan, sa kangitngit sa kagabhion.” Manuscript Releases, volume 15, 229.